

indkomstpolitikken, til forhandlinger om disse meget vigtige spørgsmål. Men det var også afgørende at få partiet venstre med, da dette parti er deltager både i det eksisterende boligforlig og det eksisterende forsvarsforlig.

Jeg kan kun dybt beklage, at afstanden til venstres synspunkter — ikke mindst på det bolig- og beskæftigelsespolitiske område — og dermed muligheden for at finde et samlet forlig, var så stor, at regeringen og de fem partier i enighed — i enighed — måtte konstatere, at venstre foretrak at give afkald på at finde en fælles løsning.

Desværre blokerede dette negative udfald mulighederne for at komme igennem med en løsning,

som ville have lagt loft over boligudgifterne i overensstemmelse med den aftalte indkomstpolitik,

som ville mildne virkningerne af overgangen til den 16. alm. vurdering,

som ville have styrket statsfinanserne,

som ville have sikret ro om forswarets arbejde i de kommende år, og

som ikke mindst ville have sikret arbejde til tusinder af mennesker, som ellers ville blive arbejdsløse.

Regeringen må i den nuværende situation realistisk erkende, at det ikke er muligt at komme igennem med disse stærkt påkrævede forslag i det nuværende folketing. Det betyder ikke, at regeringen giver op over for de problemer, vi står over for.

Regeringen ønsker tværtimod at leve op til befolkningens forventninger om tryghed og fornyet fremgang gennem handling — og ikke ved opgivende laden stå til.

Derfor henvender vi os direkte til vælgerne og beder om deres støtte.

Jeg har i dag indstillet til Dronningen, at der udskrives nyvalg til folketinget til afholdelse tirsdag den 15. februar 1977. Dronningen har tiltrådt indstillingen, og dette er meddelt til folketingets formand.“